

adgang til hele tiden, hvis ellers de ansvarlige borgmestre havde haft politisk mod til at gennemføre de beslutninger, som de respektive kommunalbestyrelser havde truffet.

Fordele ved et Hovedstadens Sygehusfællesskab, som det er beskrevet i lovforslaget, ja, det er fordele, som man i forvejen havde truffet beslutning om bl.a. i Københavns Borgerrepræsentation, men også andre steder i hovedstadsområdet. F.eks. specialesammenlægningen besluttede man i København i et samarbejde mellem Frederiksberg Kommune og Københavns Amt allerede i 1990. Der manglede bare mod hos borgmestrene til at få den gennemført.

Etableringen af elektive funktioner, som alene skal tage sig af ventelistepatienter, ja, det er en udvikling, der er i gang andre steder i landet. Det behøver man sandelig ikke noget sygehusfællesskab for.

En reduktion af afdelinger med døgnvagt kan man da tage en beslutning om politisk i de respektive kommunalbestyrelser. Og bredere patientunderlag under de specialiserede afdelinger? – ja, med denne konstruktion, hvor man jo netop ikke har Københavns Amt med, vil der blive et smallere grundlag under disse specialafdelinger, end der var under den oprindelige aftale, der blev truffet i 1990.

Vedrørende styrkelsen af den videnskabelige forskning er forskningsindsatsen i Københavnsområdet den allerstørste i hele landet. Der er 900 projekter, der bliver godkendt af Den Videnskabssetiske Komité for København og Frederiksberg om året. Det er langt, langt flere end noget andet sted i landet. Det behøver man ikke dette fællesskab til.

Så der er ingen saglige begrundelser for at oprette et sådant sygehusfællesskab. Det, der er årsagen til, at man nu vælger at oprette det, er efter vores bedste overbevisning, at man vil komme Københavns og Frederiksbergs betrængte kommunekasser til hjælp. Derfor skylder staten 7,3 mia. kr. ind i dette selskab frem til år 2005.

Det kan så også undre os, for skulle det ikke netop blive billigere? Er det ikke en af begrundelserne for at lave denne bureaukratiske konstruktion? Skulle det netop ikke blive billigere? Og så vil man alligevel poste betydelig flere penge ind i dette område.

I den forbindelse vil jeg godt slå fast, at Venstre ikke betvivler, at der er behov for flere penge til sygehusene, og det har vi også taget højde for i vores ændringsforslag til finansloven, men

det gælder så sandelig sygehusene i hele landet, også de østdanske sygehuse. Hvis man skulle understøtte de østdanske sygehuse og sygehuse i den øvrige del af landet på samme måde, som man nu går ind og understøtter Københavns og Frederiksberg Kommuner, så ville det koste 5,3 mia. kr. om året. Så det er tal af vældige, vældige dimensioner, og det kan virke urimeligt på den øvrige del af befolkningen i det land, at de to kommuner, København og Frederiksberg, skal favoriseres på den måde, de bliver.

Det forholder sig ganske vist sådan – og det dokumenterede jo også et udvalgsarbejde, dengang vi havde en borgerlig regering – at Københavns og Frederiksberg Kommuner har en merudgift på sygehusområdet. Det blev fastslået, at de brugte ca. 32-33 pct. mere, end man gør i gennemsnit for hele landet. Der kunne man så forklare de 20 pct. med den befolkningssammensætning, der er i de to kommuner, men for de 12-13 pct.s vedkommende kan man ikke forklare merudgiften. Begrundelsen var, at man havde for mange ældre liggende færdigbehandlet og plejehjemsindstillet i sengene, der var for dårligt samarbejde med hjemmeplejen og for dårligt samarbejde med de praktiserende læger.

Det er Venstres opfattelse vedrørende dette forslag, at vi i første omgang skal se på en hovedstadsreform. Vi skal have gennemført kommunalreformen, som jo aldrig blev gennemført for hovedstadsområdet vedkommende. Det har indenrigsministeren jo bebudet et forslag om, og det vil vi meget gerne se konstruktivt på, og først derefter vil vi se på, hvordan man kunne forbedre samarbejdet i Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Københavns Amt vedrørende sygehusområdet.

Det er vores holdning, at de tre enheder burde kunne finde ud af et samarbejde i fællesskab. Det har de vist tidligere at de kunne, og jeg tror, at hvis vi herindefra tilskynder dem yderligere til det, vil de tage fat på det og tage fat på det konstruktivt.

Venstre støtter SF's beslutningsforslag om at trække aktstykket nr. 13 med de 1½ mio. kr. til en midlertidig ordning tilbage.

Vi er enige med SF i, at det er besynderligt, man fremkommer med sådan et ønske om en bevilling, før vi overhovedet har set lovforslaget om Hovedstadens Sygehusfællesskab, før der overhovedet er truffet beslutning om det.

Det er vores håb, at vi kunne udskyde diskussionen og debatten om Hovedstadens Sygehus-